

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผล แปลผล และเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์และอักษรย่อ ดังต่อไปนี้

- n แทน จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
- S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน (t-test Independent Sample)
- F แทน ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : ANOVA)
- * แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น ๔ ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา โดยพิจารณาเป็นภาพรวม รายด้านและรายข้อ

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ อายุ พรรษา วิทยฐานะทางธรรม วุฒิกการศึกษาทางโลก และประสบการณ์ในการสอบ โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนและร้อยละของนักเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
๑. สถานภาพ		
๑) พระภิกษุ	๖๑	๕๓.๕
๒) สามเณร	๕๓	๔๖.๕
๒. อายุ		
๑) ตั้งแต่ ๑๒ – ๒๐ ปี	๔๓	๔๑.๒
๒) ตั้งแต่ ๒๑ – ๓๐ ปี	๓๕	๓๐.๓
๓) ตั้งแต่ ๓๑ – ๔๐ ปี	๒๔	๒๑.๑
๔) ตั้งแต่ ๔๑ ปีขึ้นไป	๘	๗.๐
๓. พรรษา		
๑) ต่ำกว่า ๕ พรรษา	๔๐	๓๕.๑
๒) ตั้งแต่ ๕ – ๑๐ พรรษา	๔๕	๔๓.๐
๓) ตั้งแต่ ๑๑ พรรษาขึ้นไป	๒๕	๒๑.๙
๔. วิทยฐานะ (ทางธรรม)		
๑) เปรียญตรี	๑๘	๑๕.๘
๒) เปรียญโท	๓๕	๓๔.๒
๓) เปรียญเอก	๕๓	๕๐.๐
๕. วุฒิกการศึกษา (ทางโลก)		
๑) ประถมศึกษา	๔๑	๓๖.๐
๒) มัธยมศึกษา	๕๑	๔๔.๓
๓) อุดมศึกษา	๒๒	๑๙.๓

ตารางที่ ๔.๑ (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
๖. ประสบการณ์ในการสอบ		
๑) ไม่เคยสอบตก	๓๓	๒๘.๕
๒) เคยสอบตก ๑-๒ ครั้ง	๕๕	๔๘.๒
๓) เคยสอบตก ๓-๕ ครั้ง	๒๑	๑๘.๔
๔) เคยสอบตกมากกว่า ๕ ครั้ง	๔	๓.๕

จากตารางที่ ๔.๑ เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรตัวอย่าง จำแนกตาม สถานภาพ อายุ พรรษา วิทยฐานะ (ทางธรรม) วุฒิการศึกษา (ทางโลก) และ ประสบการณ์ในการสอบ มีรายละเอียดดังนี้

สถานภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น ๑๑๔ รูป เป็นพระภิกษุจำนวน ๖๑ รูป คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๕ เป็นสามเณรจำนวน ๕๓ รูป คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๕

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ ๑๒-๒๐ ปี จำนวน ๔๗ รูป คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๒ รองลงมาได้แก่ อายุตั้งแต่ ๒๑-๓๐ ปี จำนวน ๓๕ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๗ อายุ ตั้งแต่ ๓๑-๔๐ ปี จำนวน ๒๔ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑ และอายุตั้งแต่ ๔๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๘ รูป คิดเป็นร้อยละ ๗ ตามลำดับ

พรรษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพรรษาดังแต่ ๕-๑๐ พรรษา จำนวน ๔๕ รูป คิดเป็นร้อยละ ๔๓ รองลงมาได้แก่ มีพรรษาดำกว่า ๕ พรรษา จำนวน ๔๐ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๑ และมีพรรษาดังแต่ ๑๑ พรรษาขึ้นไป จำนวน ๒๙ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๕ ตามลำดับ

วิทยฐานะ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเปรียญเอก จำนวน ๕๗ รูป คิดเป็นร้อยละ ๕๐ รองลงมาได้แก่ เปรียญโท จำนวน ๓๕ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒ และเปรียญตรี จำนวน ๑๘ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘ ตามลำดับ

วุฒิการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาทางโลกที่ชั้น มัธยมศึกษา จำนวน ๕๑ รูป คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๗ รองลงมาได้แก่ ประถมศึกษา จำนวน ๔๑ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๖ และอุดมศึกษา จำนวน ๒๒ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓ ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการสอบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการ สอบบาลีคือเคยสอบตก ๑-๒ ครั้ง จำนวน ๕๕ รูป คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๒ รองลงมาได้แก่ ไม่เคย สอบตก จำนวน ๓๓ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕ เคยสอบตก ๑ - ๒ เคยสอบตก ๓-๕ ครั้ง จำนวน ๒๑

รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔ และเคยสอบตกมากกว่า ๕ ครั้ง จำนวน ๔ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓.๕ ตามลำดับ

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลีวัดสามพระยา โดยพิจารณาเป็นภาพรวม รายด้านและรายข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยรวม รายด้าน และรายข้อ

เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย แบ่งเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ - ๕.๐๐ หมายถึง ระดับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๔๙ หมายถึง ระดับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ - ๓.๔๙ หมายถึง ระดับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ - ๒.๔๙ หมายถึง ระดับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๔๙ หมายถึง ระดับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา โดย
ภาพรวมทั้ง ๔ ด้าน

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n=๑๑๔		ระดับ ความสัมพันธ์
	$\bar{X}$	S.D.	
ปัจจัยด้านหลักสูตร	๓.๒๔	๐.๖๔	ปานกลาง
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม	๓.๓๘	๐.๖๓	ปานกลาง
ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน	๓.๓๔	๐.๖๑	ปานกลาง
ปัจจัยด้านการสนับสนุนของบุคลากรชุมชน	๓.๖๔	๐.๖๓	มาก
รวม	๓.๔๐	๐.๕๕	ปานกลาง

จากตาราง ๔.๒ พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๐$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ๑ ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง ๓ ข้อ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านการสนับสนุนของบุคลากรในชุมชน ($\bar{X} = ๓.๖๔$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = ๓.๓๘$) ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน ($\bar{X} = ๓.๓๔$) และปัจจัยด้านหลักสูตร ($\bar{X} = ๓.๒๔$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา ด้าน
ปัจจัยด้านหลักสูตร

ปัจจัยด้านหลักสูตร	n=๑๑๔		ระดับ ความสัมพันธ์
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. เข้าใจจุดมุ่งหมายเนื้อหาและโครงสร้างหลักสูตร	๓.๕๐	๐.๗๔	มาก
๒. มีการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรรายวิชา	๓.๓๒	๐.๗๓	ปานกลาง
๓. มีการนำเนื้อหาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และทรัพยากรในโรงเรียนและชุมชน	๒.๕๕	๐.๕๖	น้อย
๔. มีการทำแผนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตรและ เหมาะสมกับผู้เรียน	๓.๓๑	๐.๕๒	ปานกลาง
๕. มีการสร้างและพัฒนาสื่อให้สอดคล้องกับ เนื้อหาวิชา	๓.๐๖	๐.๕๒	ปานกลาง
๖. มีการสร้างเครื่องมือวัดผลตรงตามเนื้อหาและ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	๓.๑๕	๑.๐๖	ปานกลาง
๗. ได้รับการนิเทศติดตามผลจากผู้บริหารและ ครูผู้สอน	๓.๓๒	๑.๑๒	ปานกลาง
๘. มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร	๓.๒๘	๑.๐๔	ปานกลาง
รวม	๓.๒๔	๐.๖๔	ปานกลาง

จากตาราง ๔.๓ พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านปัจจัยด้านหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ๑ ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ๖ ข้อ และอยู่ในระดับน้อย ๑ ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ เข้าใจจุดมุ่งหมายของเนื้อหาและโครงสร้างหลักสูตร ($\bar{X} = ๓.๕๐$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรรายวิชา ($\bar{X} = ๓.๓๒$) ได้รับการนิเทศติดตามผลจากผู้บริหารและครูผู้สอน ($\bar{X} = ๓.๓๒$) มีการทำแผนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตรและเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X} = ๓.๓๑$) มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร ($\bar{X} = ๓.๒๘$) มีการสร้างเครื่องมือวัดผลตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{X} = ๓.๑๕$) และมีการสร้างและพัฒนาสื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ($\bar{X} = ๓.๐๖$)

ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยได้แก่ มีการนำเนื้อหาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและทรัพยากรในโรงเรียนและชุมชน ($\bar{X} = ๒.๕๕$)

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา ด้านปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา	n=๑๑๔		ระดับ ความสัมพันธ์
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. มีส่วนร่วมในการบริหารและพัฒนาสภาพแวดล้อม	๓.๐๘	๑.๐๑	ปานกลาง
๒. มีห้องเรียนและอาคารเรียนที่เหมาะสมในการเรียนการสอน	๓.๘๔	๑.๐๑	มาก
๓. มีสื่อและวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอน	๓.๔๕	๑.๐๒	ปานกลาง
๔. มีแหล่งวิทยาการความรู้ในการศึกษาค้นคว้า	๓.๓๘	๑.๐๔	ปานกลาง
๕. มีแผนงานและโครงการด้านสภาพแวดล้อมที่ปฏิบัติได้จริง	๓.๑๕	๐.๕๔	ปานกลาง
๖. มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี	๓.๒๕	๐.๕๔	ปานกลาง
๗. มีการจัดสภาพการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ดี	๓.๓๗	๐.๕๔	ปานกลาง
๘. มีคู่มือและเอกสารประกอบการเรียนการสอนอยู่ในสภาพเหมาะสมและเพียงพอ	๓.๖๗	๑.๐๐	มาก
๙. มีการประเมินและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในห้องเรียนอยู่เป็นประจำ	๓.๒๔	๐.๕๗	ปานกลาง
รวม	๓.๓๘	๐.๖๓	ปานกลาง

จากตาราง ๔.๔ พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๘$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ๒ ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ๗ ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่มีห้องเรียนและอาคารเรียนที่เหมาะสมในการเรียนการสอน

($\bar{X} = ๓.๘๔$) มีคู่มือและเอกสารประกอบการเรียนการสอนอยู่ในสภาพเหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X} = ๓.๖๓$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ มีสื่อและวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอน ($\bar{X} = ๓.๔๕$) มีแหล่งวิทยาการความรู้ในการศึกษาค้นคว้า ($\bar{X} = ๓.๓๘$) มีการจัดสภาพการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ดี ($\bar{X} = ๓.๓๓$) มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ($\bar{X} = ๓.๒๕$) มีการประเมินและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในห้องเรียนอยู่เป็นประจำ ($\bar{X} = ๓.๒๔$) มีแผนงานและโครงการด้านสภาพแวดล้อมที่ปฏิบัติได้จริง ($\bar{X} = ๓.๑๕$) และมีส่วนร่วมในการบริหารและพัฒนาสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = ๓.๐๘$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา ด้าน
ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน	n=๑๑๔		ระดับ ความสัมพันธ์
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้และมีเทคนิคต่างๆ ในการสอน	๓.๔๒	๐.๕๖	ปานกลาง
๒. ผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดีและมีความเป็นกันเองกับ ผู้เรียน	๓.๖๑	๐.๕๗	มาก
๓. สร้างแรงจูงใจและแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน อยู่เสมอ	๓.๕๔	๐.๕๖	มาก
๔. มีการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียนก่อนปฏิบัติการ สอน	๓.๔๔	๐.๕๕	ปานกลาง
๕. มีการสอนที่เน้นการปฏิบัติที่สอดคล้องกับ สภาพความเป็นจริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียน	๓.๒๘	๐.๕๗	ปานกลาง
๖. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง	๓.๐๔	๐.๕๗	ปานกลาง
๗. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมที่สอดคล้องกับผู้เรียน	๓.๒๒	๐.๕๖	ปานกลาง
๘. มีการบูรณาการทั้งเนื้อหาและวิธีการ	๓.๑๕	๐.๕๗	ปานกลาง
๙. มีการมอบหมายและตรวจงานเพื่อประเมินผล ตามสภาพจริง	๓.๔๑	๑.๐๑	ปานกลาง
๑๐. นำการประเมินผลมาปรับปรุงกิจกรรมการ เรียนการสอนและแผนการสอน	๓.๓๒	๑.๐๔	ปานกลาง
รวม	๓.๓๔	๐.๗๑	ปานกลาง

จากตาราง ๔.๕ พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๔$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ๒ ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ๘ ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ ผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดีและมีความเป็น

กันเองกับผู้เรียน ($\bar{X} = ๓.๖๑$) และสร้างแรงจูงใจและแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนอยู่เสมอ ($\bar{X} = ๓.๕๔$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ มีการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียนก่อนปฏิบัติการสอน ($\bar{X} = ๓.๔๔$) ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้และมีเทคนิคต่างๆในการสอน ($\bar{X} = ๓.๔๒$) มีการมอบหมายและตรวจงานเพื่อประเมินผลตามสภาพจริง ($\bar{X} = ๓.๔๑$) นำการประเมินผลมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนและแผนการสอน ($\bar{X} = ๓.๓๒$) มีการสอนที่เน้นการปฏิบัติที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ($\bar{X} = ๓.๒๘$) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับผู้เรียน ($\bar{X} = ๓.๒๒$) มีการบูรณาการทั้งเนื้อหาและวิชาการ ($\bar{X} = ๓.๑๕$) และมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = ๓.๐๔$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา ด้านปัจจัยด้านการสนับสนุนของชุมชน

ปัจจัยด้านการสนับสนุนของชุมชน	n=๑๑๔		ระดับความสัมพันธ์
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. มีการถวายภัตตาหารเช้า – เพล	๓.๘๕	๑.๐๔	มาก
๒. มีการถวายการรักษาโรค	๓.๓๒	๑.๐๘	ปานกลาง
๓. มีการถวายอุปกรณ์การเรียนการสอน	๓.๖๘	๐.๕๕	มาก
๔. มีการสนับสนุนความสะดวกด้านที่อยู่อาศัย	๓.๘๔	๑.๐๓	มาก
๕. ดูแลรักษาศาสนสมบัติของวัด	๓.๖๓	๑.๐๑	มาก
๖. สนับสนุนให้เยาวชนศึกษาธรรมะในวัด	๓.๕๓	๑.๑๒	มาก
๗. สนับสนุนทุนการศึกษาเมื่อนักเรียนสอบผ่าน	๓.๓๒	๑.๑๓	มาก
๘. จัดประชุมสัมมนาเพื่อแก้ไขปรับปรุงปัญหาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา	๓.๔๕	๑.๑๖	ปานกลาง
รวม	๓.๖๔	๐.๗๓	มาก

จากตาราง ๔.๖ พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านปัจจัยด้านการสนับสนุนของในชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๔$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ๖ ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง ๒ ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ มีการถวายภัตตาหารเช้า-เพล ($\bar{X} = ๓.๘๕$) มีการสนับสนุนความสะดวกด้านที่อยู่อาศัย ($\bar{X} = ๓.๘๔$) สนับสนุนทุนการศึกษาเมื่อนักเรียนสอบผ่าน ($\bar{X} = ๓.๗๒$) มีการถวายอุปกรณ์การเรียนการสอน ($\bar{X} = ๓.๖๘$) ดูแลรักษาสถาปัตยกรรมของวัด ($\bar{X} = ๓.๖๓$) และสนับสนุนให้เยาวชนศึกษาธรรมะในวัด ($\bar{X} = ๓.๕๓$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ จัดประชุมสัมมนาเพื่อแก้ไขปรับปรุงปัญหาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ($\bar{X} = ๓.๔๕$) และมีการถวายการรักษาโรค ($\bar{X} = ๓.๓๒$) ตามลำดับ

๔.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ในขั้นตอนนี้ เป็นการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ สถานภาพ อายุ พรรษา วิทยฐานะ (ทางธรรม) วุฒิการศึกษา (ทางโลก) และประสบการณ์ในการสอบ ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t – test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

สมมติฐานที่ ๑ นักเรียนที่มีสถานภาพ ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน ปรากฏผลดังตารางที่ ๔.๗
ตารางที่ ๔.๗ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม คือ พระภิกษุ
จำนวน ๖๑ รูป และสามเณร จำนวน ๕๓ รูป

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนทั้ง ๔ ด้าน	พระภิกษุ		สามเณร		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
๑. ด้านหลักสูตร	๓.๑๓	๐.๕๖	๓.๓๗	๐.๖๕	-๒.๐๘	๐.๐๓
๒. ด้านสภาพแวดล้อม	๓.๒๘	๐.๖๒	๓.๔๕	๐.๖๓	-๑.๗๓	๐.๐๘
๓. ด้านพฤติกรรมการสอน ของครูผู้สอน	๓.๒๑	๐.๗๑	๓.๔๕	๐.๖๘	-๒.๑๐	๐.๐๓
๔. ด้านการสนับสนุนของชุมชน	๓.๔๐	๐.๖๕	๓.๕๑	๐.๗๓	-๓.๘๕	๐.๐๐
รวม	๓.๒๖	๐.๕๕	๓.๕๗	๐.๕๖	-๒.๕๓	๐.๐๐

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตาราง ๔.๗ ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามสถานภาพ พบว่า นักเรียนที่มีสถานภาพ แตกต่าง
กัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๒ นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน ปรากฏผลดังตารางที่ ๔.๘

ตารางที่ ๔.๘ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามความเห็นของนักเรียน จำแนกตามอายุ ของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ อายุ ๑๒-๒๐ ปี จำนวน ๔๗ รูป อายุ ๒๑-๓๐ ปี จำนวน ๓๕ รูป อายุ ๓๑ - ๔๐ ปี จำนวน ๒๔ รูป และอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๘ รูป

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง ๔ ด้าน	แหล่งข้อมูล	SS	df	MS	F	P
๑. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	๓.๕๕	๓	๑.๑๘	๓.๐๕	๐.๐๓*
	ภายในกลุ่ม	๔๒.๑๕	๑๑๐	๐.๓๘		
	รวม	๔๕.๗๑	๑๑๓			
๒. ด้านสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	๒.๖๑	๓	๐.๘๗	๒.๒๔	๐.๐๘
	ภายในกลุ่ม	๔๒.๖๕	๑๑๐	๐.๓๘		
	รวม	๔๕.๓๐	๑๑๓			
๓. ด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	๖.๑๕	๓	๒.๐๖	๔.๔๓	๐.๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๕๑.๒๓	๑๑๐	๐.๔๖		
	รวม	๕๗.๔๒	๑๑๓			
๔. ด้านการสนับสนุนของชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	๗.๘๗	๓	๒.๐๖	๔.๔๓	๐.๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๕๒.๕๖	๑๑๐	๐.๔๖		
	รวม	๖๐.๔๔	๑๑๓			
๖. รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	๔.๗๒	๓	๑.๕๗	๕.๒๔	๐.๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๓๒.๕๘	๑๑๐	๐.๓๐		
	รวม	๓๗.๓๑	๑๑๓			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๘ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามอายุ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ (Scheffe) รายละเอียดตามตาราง ๔.๑๐ – ๔.๑๕

ตารางที่ ๔.๕ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านหลักสูตร จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	๑๒ – ๒๐ ปี	๒๑ – ๓๐ ปี	๓๑ – ๔๐ ปี	๔๑ ปีขึ้นไป
		๓.๔๑	๓.๒๓	๓.๐๖	๒.๘๓
๑๒ – ๒๐ ปี	๓.๔๑	-	๐.๑๘	๐.๓๕	๐.๕๘
๒๑ – ๓๐ ปี	๓.๒๓		-	๐.๑๓	๐.๔๐
๓๑ – ๔๐ ปี	๓.๐๖			-	๐.๒๒
๔๑ ปีขึ้นไป	๒.๘๓				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านหลักสูตร จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๐ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	๑๒ – ๒๐ ปี	๒๑ – ๓๐ ปี	๓๑ – ๔๐ ปี	๔๑ ปีขึ้นไป
		๓.๕๖	๓.๓๔	๓.๑๔	๒.๗๒
๑๒ – ๒๐ ปี	๓.๕๖	-	๐.๒๒	๐.๔๑	๐.๘๓*
๒๑ – ๓๐ ปี	๓.๓๔		-	๐.๑๕	๐.๖๑
๓๑ – ๔๐ ปี	๓.๑๔			-	๐.๔๑
๔๑ ปีขึ้นไป	๒.๗๒				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ มีจำนวน ๑ คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๒ – ๒๐ ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านหลักสูตร มากกว่า นักเรียนที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป

ตารางที่ ๔.๑๑ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านการสนับสนุนของชุมชน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	๑๒ – ๒๐ ปี	๒๑ – ๓๐ ปี	๓๑ – ๔๐ ปี	๔๑ ปีขึ้นไป
		๓.๕๑	๓.๖๐	๓.๓๒	๓.๑๔
๑๒ – ๒๐ ปี	๓.๕๑	-	๐.๓๑	๐.๕๘*	๐.๓๖*
๒๑ – ๓๐ ปี	๓.๖๐		-	๐.๒๓	๐.๔๕
๓๑ – ๔๐ ปี	๓.๓๒			-	๐.๑๘
๔๑ ปีขึ้นไป	๓.๑๔				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านการสนับสนุนของชุมชน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ มีจำนวน ๒ คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๒ – ๒๐ ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการสนับสนุนของชุมชน มากกว่า นักเรียนที่มีอายุ ๓๑ – ๔๐ ปี และอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป

ตารางที่ ๔.๑๒ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	๑๒ – ๒๐ ปี	๒๑ – ๓๐ ปี	๓๑ – ๔๐ ปี	๔๑ ปีขึ้นไป
		๓.๒๔	๓.๓๘	๓.๓๔	๓.๖๔
๑๒ – ๒๐ ปี	๓.๒๔	-	๐.๑๕	๐.๔๒*	๐.๖๕*
๒๑ – ๓๐ ปี	๓.๓๘		-	๐.๒๒	๐.๔๖
๓๑ – ๔๐ ปี	๓.๓๔			-	๐.๒๓
๔๑ ปีขึ้นไป	๓.๖๔				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ เป็นรายกลุ่ม พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่าง กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ มีจำนวน ๒ กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๒ – ๒๐ ปี มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวม น้อยกว่า นักเรียนที่มีอายุ ๓๑ – ๔๐ ปี และอายุ ๔๐ ปีขึ้นไป

สมมติฐานที่ ๓ นักเรียนที่มีพรชษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน ปรากฏผลดังตารางที่ ๔.๑๓
ตารางที่ ๔.๑๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามความเห็นของนักเรียน จำแนกตามพรชษา ของผู้ตอบ
แบบสอบถาม คือ ต่ำกว่า ๕ พรชษา จำนวน ๔๐ รูป ตั้งแต่ ๕-๑๐ พรชษา จำนวน ๔๕
รูป ตั้งแต่ ๑๑ พรชษาขึ้นไป จำนวน ๒๕ รูป

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนทั้ง ๔ ด้าน	แหล่งข้อมูล	SS	df	MS	F	P
๑. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	๑.๓๐	๒	๐.๖๕	๑.๖๓	๐.๒๐
	ภายในกลุ่ม	๔๔.๔๐	๑๑๑	๐.๓๙		
	รวม	๔๕.๗๑	๑๑๓			
๒. ด้านสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	๒.๒๖	๒	๑.๑๓	๒.๕๒	๐.๐๖
	ภายในกลุ่ม	๔๓.๐๓	๑๑๑	๐.๓๙		
	รวม	๔๕.๓๐	๑๑๓			
๓. ด้านพฤติกรรมการสอน ของครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	๓.๙๖	๒	๑.๙๓	๔.๐๑	๐.๐๒*
	ภายในกลุ่ม	๕๓.๕๕	๑๑๑	๐.๔๘		
	รวม	๕๗.๕๑	๑๑๓			
๔. ด้านการสนับสนุน ของชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	๕.๔๓	๒	๒.๗๑	๕.๔๘	๐.๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๕๕.๓๗	๑๑๑	๐.๔๙		
	รวม	๖๐.๘๐	๑๑๓			
๖. รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	๒.๙๕	๒	๑.๔๘	๔.๖๑	๐.๐๑*
	ภายในกลุ่ม	๓๔.๙๑	๑๑๑	๐.๓๑		
	รวม	๓๗.๘๖	๑๑๓			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่
สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามพรชษา พบว่า นักเรียนที่มีพรชษา
ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ (Scheffe) รายละเอียดตามตาราง ๔.๑๐ – ๔.๑๕

ตารางที่ ๔.๑๔ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน จำแนกตามพรรษา เป็นรายคู่

พรรษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ๕ พรรษา	๕ – ๑๐ พรรษา	๑๑ ปีขึ้นไป
		๓.๕๔	๓.๓๔	๓.๐๔
ต่ำกว่า ๕ พรรษา	๓.๕๔	-	๐.๑๕	๐.๕๐*
๕ – ๑๐ พรรษา	๓.๓๔		-	๐.๓๐
๑๑ ปีขึ้นไป	๓.๐๔			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน จำแนกตามพรรษา เป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีพรรษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ มีจำนวน ๑ คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีพรรษาต่ำกว่า ๕ พรรษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่า นักเรียนที่มีพรรษา ๑๑ พรรษาขึ้นไป

ตารางที่ ๔.๑๕ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านการสนับสนุนของชุมชน จำแนกตามพรรษา เป็นรายคู่

พรรษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ๕ พรรษา	๕ – ๑๐ พรรษา	๑๑ ปีขึ้นไป
		๓.๘๕	๓.๖๐	๓.๓๐
ต่ำกว่า ๕ พรรษา	๓.๘๕	-	๐.๒๘	๐.๕๕*
๕ – ๑๐ พรรษา	๓.๖๐		-	๐.๓๐
๑๑ ปีขึ้นไป	๓.๓๐			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านการสนับสนุนของชุมชน จำแนกตามพรรษา เป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีพรรษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ มีจำนวน ๑ คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีพรรษาค่ากว่า ๕ พรรษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่า นักเรียนที่มีพรรษา ๑๑ พรรษาขึ้นไป

ตารางที่ ๔.๑๖ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยภาพรวม จำแนกตามพรรษา เป็นรายคู่

พรรษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ๕ พรรษา	๕ – ๑๐ พรรษา	๑๑ ปีขึ้นไป
		๓.๕๘	๓.๓๘	๓.๑๕
ต่ำกว่า ๕ พรรษา	๓.๕๘	-	๐.๑๙	๐.๔๓*
๕ – ๑๐ พรรษา	๓.๓๘		-	๐.๒๓
๑๑ ปีขึ้นไป	๓.๑๕			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยภาพรวม จำแนกตามพรรษา เป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีพรรษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ มีจำนวน ๑ คู่ ได้แก่ นักเรียนที่มีพรรษาค่ากว่า ๕ พรรษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่า นักเรียนที่มีพรรษา ๑๑ พรรษาขึ้นไป

สมมติฐานที่ ๔ นักเรียนที่มีวิทยฐานะต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน ปรากฏผลดังตารางที่ ๔.๑๗

ตารางที่ ๔.๑๗ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามความเห็นของนักเรียน จำแนกตามวิทยฐานะ ของ
ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เปรียญตรี จำนวน ๑๘ รูป เปรียญโท จำนวน ๓๕ รูป และ
เปรียญเอก จำนวน ๕๗ รูป

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนทั้ง ๔ ด้าน		แหล่งข้อมูล	SS	df	MS	F	P
๑. ด้านหลักสูตร		ระหว่างกลุ่ม	๒.๑๖	๒	๑.๐๘	๒.๓๕	๐.๐๖
		ภายในกลุ่ม	๔๓.๕๔	๑๑๑	๐.๓๙		
		รวม	๔๕.๗๑	๑๑๓			
๒. ด้านสภาพแวดล้อม		ระหว่างกลุ่ม	๐.๑๙	๒	๐.๐๙	๐.๒๔	๐.๗๘
		ภายในกลุ่ม	๔๕.๑๐	๑๑๑	๐.๔๐		
		รวม	๔๕.๓๐	๑๑๓			
๓. ด้านพฤติกรรมการสอน ของครูผู้สอน		ระหว่างกลุ่ม	๒.๔๓	๒	๑.๒๑	๒.๔๕	๐.๐๙
		ภายในกลุ่ม	๕๔.๙๙	๑๑๑	๐.๔๙		
		รวม	๕๗.๔๒	๑๑๓			
๔. ด้านการสนับสนุน ของชุมชน		ระหว่างกลุ่ม	๑.๓๔	๒	๐.๖๗	๑.๒๕	๐.๒๙
		ภายในกลุ่ม	๕๙.๕๐	๑๑๑	๐.๕๓		
		รวม	๖๐.๘๔	๑๑๓			
๖. รวมทุกด้าน		ระหว่างกลุ่ม	๑.๒๘	๒	๐.๖๔	๑.๙๕	๐.๑๔
		ภายในกลุ่ม	๓๖.๔๒	๑๑๑	๐.๓๒		
		รวม	๓๗.๗๑	๑๑๓			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๗ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่
สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามวิทยฐานะ พบว่า นักเรียนที่มีวิทยฐานะ
ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๕ นักเรียนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน ปรากฏผลดังตารางที่ ๔.๑๘

ตารางที่ ๔.๑๘ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามความเห็นของนักเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ประถมศึกษา จำนวน ๔๑ รูป มัธยมศึกษา จำนวน ๕๑ รูป และอุดมศึกษา จำนวน ๒๒ รูป

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง ๔ ด้าน		แหล่งข้อมูล	SS	df	MS	F	P
๑. ด้านหลักสูตร		ระหว่างกลุ่ม	๑.๑๑	๒	๐.๕๖	๑.๓๕	๐.๒๕
		ภายในกลุ่ม	๔๔.๕๕	๑๑๑	๐.๔๐		
		รวม	๔๕.๖๖	๑๑๓			
๒. ด้านสภาพแวดล้อม		ระหว่างกลุ่ม	๐.๖๕	๒	๐.๓๒	๐.๕๔	๐.๓๕
		ภายในกลุ่ม	๔๔.๕๔	๑๑๑	๐.๔๐		
		รวม	๔๕.๑๙	๑๑๓			
๓. ด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน		ระหว่างกลุ่ม	๑.๒๓	๒	๐.๖๑	๑.๒๖	๐.๒๘
		ภายในกลุ่ม	๕๖.๑๔	๑๑๑	๐.๕๐		
		รวม	๕๗.๓๗	๑๑๓			
๔. ด้านการสนับสนุนของชุมชน		ระหว่างกลุ่ม	๒.๘๓	๒	๑.๔๑	๒.๓๔	๐.๐๖
		ภายในกลุ่ม	๕๖.๕๖	๑๑๑	๐.๕๒		
		รวม	๖๐.๓๙	๑๑๓			
๖. รวมทุกด้าน		ระหว่างกลุ่ม	๑.๒๘	๒	๐.๖๔	๑.๕๖	๐.๑๔
		ภายในกลุ่ม	๓๖.๔๒	๑๑๑	๐.๓๒		
		รวม	๓๗.๗๐	๑๑๓			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๘ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๖ นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการสอบต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน ปรากฏผลดังตารางที่ ๔.๑๕

ตารางที่ ๔.๑๕ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามความเห็นของนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอบ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คือ ไม่เคยสอบตก จำนวน ๓๓ รูป เคยสอบตก ๑-๒ ครั้ง จำนวน ๕๕ รูป เคยสอบตก ๓-๕ ครั้ง และเคยสอบตกมากกว่า ๕ ครั้ง จำนวน ๔ รูป

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง ๔ ด้าน	แหล่งข้อมูล	SS	df	MS	F	P
๑. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	๓.๒๔	๓	๑.๐๘	๒.๘๐	๐.๐๔*
	ภายในกลุ่ม	๔๒.๔๖	๑๑๐	๐.๓๘		
	รวม	๔๕.๗๑	๑๑๓			
๒. ด้านสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	๑.๔๕	๓	๐.๔๕	๑.๒๔	๐.๒๙
	ภายในกลุ่ม	๔๓.๘๑	๑๑๐	๐.๓๙		
	รวม	๔๕.๓๐	๑๑๓			
๓. ด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	๔.๓๐	๓	๑.๔๓	๒.๙๓	๐.๐๓*
	ภายในกลุ่ม	๕๓.๑๑	๑๑๐	๐.๔๘		
	รวม	๕๗.๔๒	๑๑๓			
๔. ด้านการสนับสนุนของชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	๒.๔๕	๓	๐.๘๑	๑.๕๔	๐.๒๐
	ภายในกลุ่ม	๕๘.๓๙	๑๑๐	๐.๕๓		
	รวม	๖๐.๘๔	๑๑๓			
๖. รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	๒.๕๙	๓	๐.๘๖	๒.๗๑	๐.๐๔*
	ภายในกลุ่ม	๓๕.๑๑	๑๑๐	๐.๓๑		
	รวม	๓๗.๗๑	๑๑๓			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๕ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอบ พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการสอบ แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ (Scheffe) รายละเอียดตามตาราง ๔.๒๐

ตารางที่ ๔.๒๐ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านหลักสูตร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอบ เป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	ไม่เคยสอบตก	๑ – ๒ ครั้ง	๓ – ๕ ครั้ง	๕ ครั้งขึ้นไป
		๓.๒๕	๓.๓๔	๓.๐๕	๒.๖๒
ไม่เคยสอบตก	๓.๒๕	-	-๐.๐๔	๐.๒๓	๐.๖๖
๑ – ๒ ครั้ง	๓.๓๔		-	๐.๒๘	๐.๓๑
๓ – ๕ ครั้ง	๓.๐๕			-	๐.๔๒
๕ ครั้งขึ้นไป	๒.๖๒				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านหลักสูตร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอบ เป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการสอบ แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๒๑ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอบ เป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	ไม่เคยสอบตก	๑ – ๒ ครั้ง	๓ – ๕ ครั้ง	๕ ครั้งขึ้นไป
		๓.๒๕	๓.๓๔	๓.๐๕	๒.๖๒
ไม่เคยสอบตก	๓.๒๕	-	๐.๑๑	๐.๔๒	๐.๓๓
๑ – ๒ ครั้ง	๓.๓๔		-	๐.๓๑	๐.๖๕
๓ – ๕ ครั้ง	๓.๐๕			-	๐.๓๔
๕ ครั้งขึ้นไป	๒.๖๒				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอบ เป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการสอบ แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๒๒ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการสอบ เป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	ไม่เคยสอบตก	๑ – ๒ ครั้ง	๓ – ๕ ครั้ง	๕ ครั้งขึ้นไป
		๓.๕๒	๓.๔๕	๓.๒๑	๒.๕๑
ไม่เคยสอบตก	๓.๕๒	-	๐.๐๖	๐.๓๑	๐.๖๑
๑ – ๒ ครั้ง	๓.๔๕		-	๐.๒๔	๐.๕๔
๓ – ๕ ครั้ง	๓.๒๑			-	๐.๓๐
๕ ครั้งขึ้นไป	๒.๕๑				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการสอบ เป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการสอบ แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
รายละเอียดตามตารางที่ ๔.๒๓

ตารางที่ ๔.๒๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี วัดสามพระยา กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑. ควรปรับปรุงรูปแบบของหนังสือหรือหลักสูตรการเรียนการสอนให้ดูน่าเรียนมากกว่าที่เป็นอยู่	๕	๔.๓
๒. ควรมีกองทุนการศึกษาให้สวัสดิการแก่นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละชั้นเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับนักเรียนในการที่จะศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรมมากยิ่งขึ้น	๑๕	๑๓.๑
๓. อาจารย์ผู้สอนควรใช้เทคนิคและวิธีการสอนหลายๆ วิธีผสมผสานกัน	๑๐	๘.๓
๔. ควรให้มีการสอบวัดผลประเมินผลเป็นภาคการศึกษาเหมือนกับทางโลก และเมื่อสอบวัดผลไม่ผ่าน ควรให้มีการสอบซ่อมทุกชั้น	๔	๓.๕
๕. ควรจัดชั้นเรียนให้สะดวกแก่อาจารย์สอนและนักเรียน โดยจัดชั้นเรียนแยกเป็นกลุ่มเก่ง ปานกลาง และไม่เก่ง	๘	๗.๐
๖. สำนักเรียนควรมหาสื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือในการเรียนการสอน เช่น โปรเจกเตอร์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น	๑๒	๑๐.๕
๗. ควรปรับภูมิทัศน์ในห้องเรียน ในเรื่อง ความสะอาด เรื่องเสียงรบกวน อากาศถ่ายเทได้สะดวก	๗	๖.๑
๘. ครูผู้สอนควรมีจิตเมตตาต่อนักเรียนเสมอทั้งทุกคนไม่มีอคติ มีอารมณ์เป็นกลางสม่ำเสมอ สอนอย่างมีเหตุผล	๕	๔.๓
๙. ผู้บริหารควรเข้าพูดคุยกับนักเรียน สอบถามความคิดเห็นของนักเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงการบริหารให้ถูกจุดประสงค์ของปัญหา	๓	๒.๖
๑๐. ควรมีการวัดผลและประเมินผลทุกครั้ง หลังการสอนเสร็จ หรืออย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง	๖	๕.๒